

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Tarentasien. Archiepisc. & Episcopo Augustensi, & Abbati Bonimontis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

præmissis inquiratis plenius veritatem, & usque ad diffinitivam sententiam remoto appellationis obstaculo procedentes, gesta omnia nobis sigillorum vestrorum munimine roborata mittatis, certum terminum partibus assignantes ad quem recepturæ sententiam nostro se conspectui repræsentent. Testes cogantur. Quòd si omnes &c. duo vestrum &c. Datum Reat. II. Idus Augusti.

ARELATEN. ARCHIEPISCOPO.

Epist. 333.
Quòd mutus &
surdus possint
matrimonium
contrahere.
*Cap. Cùm apud
sedem. Respon-
sal. & matri-
monii.*

Cum apud sedem apostolicam, cui licet immeriti, præsidemus, totius ecclesiasticæ disciplinæ refideat magistratus, dignum est & consonum rationi, ut quotiens circa negocia varia & diversa quicquam dubitationis emerferit, ad ipsius iudicium recurratur, quæ disponente Domino inter omnes Ecclesias obtinere meruit principatum. Sanè consulisti nos per nuncios & literas tuas, utrum mutus & surdus alicui possit matrimonialiter copulari. Ad quod fraternitati tuæ taliter respondemus, quòd cùm prohibitorium sit edictum de matrimonio contrahendo, ut quicumque non prohibetur, per consequentiam admittatur, & sufficiat ad matrimonium solus consensus eorum de quorum quarumque conjunctionibus agitur, videtur quòd si talis velit contrahere, sibi non possit vel debeat denegari; cùm quod verbis non potest, signis valeat declarare. Datum Romæ apud sanctum Petrum Idibus Iulij.

TARENTASIEN. ARCHIEPISC.

*& Episcopo Augustensi, & Abbati
Bonimontis.*

Epist. 334.

Licet injuncta &c. ut supra in epistola CLXX. usque ad verbum illud qua Canonici prius arbitrium violaverant, & arbitrij paginam arbitri non curaverant emendare: quanquam (sicut in præsentia nostra confessus est) arbitrium ipsum post triennium approbaverit, cùm eidem arbitrio sigillum apposuit, & ex tunc illud inviolabiliter observavit. E contra verò Canonici respondebant, quòd nec ipsi ab arbitrio resilierant, &c. usque ad verbum illud amplexamur. Cùm autem ipsum negotium sub certa forma de consilio fratrum vobis disposuerimus committendum, sæpeditus Episcopus supervenit, cui contra dilectos filios Canonicos Lausanen. & eisdem contra ip-

sum Episcopum in præsentia nostra fratrum nostrorum plenam concessimus audientiam. Ipsi ergo Canonicis eadem quæ præmissa sunt contra Episcopum proponentibus, ipse circa juramentum & arbitrium quæ præmissa sunt replicavit; adjiciens, quòd non alio modo juravit, nisi quia in verbo veritatis promisit, quanquam in instrumento sui sigilli munimine roborato, quòd juramentum fuerit, exponere videatur. Et utraque pars asserbat quòd talis promisso vicem obtinet juramenti. Adjiciebat etiam, quòd cùm arbitri firmiter promississent quòd ad arbitrium præstito prius juramento procederent, & id postmodum non servasset, eorum non tenebatur arbitrium observare, quanquam exceptiones hujusmodi non probaverit requisitus, sed earum tandem probationibus libera renūtiaverint voluntate. Quia verò idem Episcopus dictum arbitrium capiosum fuisse, illicitum, & damnosum firmiter asserbat, nec super hoc fides nobis poterat sufficiens exhiberi, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus inquiratis super hoc diligentius veritatem; & si illud constiterit fuisse illicitum vel iniquum, & in præjudicium ipsius Episcopi vel Lausanen. Ecclesiæ redundare, ipsum auctoritate apostolica corrigatis, & correctum faciatis monitione præmissa per censuram ecclesiasticam inviolabiliter observari. Quòd si tale non fuerit, ad observationem ejus utramque partium compellentes, id nobis vestris literis intimetis; ut qualiter sit super juramento quòd idem Episcopus præstitit procedendum, per hoc plenius cognoscamus: scituri quòd quia idem Episcopus nobis fuit super dilapidatione delatus, & ideo in hoc magis suspectus habetur quòd plures viri religiosi suas nobis literas direxerunt, nec se super ea sufficienter visus est excusare, ei districtè præcipimus ut ante præsentis decisionem negocij bona sui episcopatus sine consilio & assensu personæ illius quam vos ei ad hoc duxeritis deputandum, nec infeudet, nec impignoret, nec distrahat, aut permuret, nec aliquo titulo alienet. Quia verò quæ super aliis de præmissis Episcopo referuntur, quia gravia sunt, sub dissimulatione transire non possumus, nec debemus, eorum etiam inquisitionem de fratrum nostrorum consilio vestræ duximus ex-

perientia committendam, per apostolica &c. ut supra usque ad verbum illud repræsentent. Si verò præfati Canonici duxerint desistendum, & probare &c. usque ad verbum commendare. Volumus autem nihilominus & mandamus ut personam curetis idoneam providere, quæ indemnitati consulat Ecclesiæ Lausanen. ita videlicet quòd dictus Episcopus sine ipsius consilio bona ejusdem Ecclesiæ nullo titulo alienet; ei tamen expensæ competentes ac necessaria non negentur ad causam; ne pro expensarum defectu, causæ suæ detrimentum incurrat. Si qua verò partium legitimè citata vestram præsentiam adire contempserit, vos nihilominus in causa ipsa appellatione postposita ordine judiciario procedatis, cum in præsentia nostra litem fuerint contestati. Ad hæc, quia præfati Canonici proponebant se ab ipso Episcopo irrationabiliter spoliatos; vos, si eorum assertioni veritas suffragatur, ipsos restitui faciatis. Nullis literis obstantibus præter assensum partium &c. Quòd si omnes, tu frater Archiepiscopo cum eorum altero &c. Datum Reat. XIV. Kalen. Augusti.

BAMBERGEN. EPISCOPO,
& Petro Scholastico Maguntin.

Q Vanto personam venerab. fratris nostri Hildesemen. quondam Episcopi sinceriori diligebamus affectu, tanto securius sperabamus quòd nihil adversus matrem suam Romanam Ecclesiam in præjudicium sui ordinis & ecclesiasticæ disciplinæ dispendium attentaret. Sanè (sicut certa multorum assertionem comperimus, & suarum didicimus nihilominus testimonio literarum, quibus ad nos directis Herbipolensem se Pontificem nominabat) ipse relicta Hildesemen. Ecclesia, cui fuerat spirituali conjugio copulatus, ad Herbipolen. sine auctoritate Romani Pontificis propria temeritate tràsivit, non attendens quòd Veritas in evangelio protestatur: *Quod Deus conjunxit, homo non separet.* Potestatem enim transferendi Pontifices ita sibi retinuit Dominus & magister, quòd soli beato Petro Vicario suo, & per ipsum successoribus suis, & nobis ipsis, qui locum ejus, licèt indigni, tenemus in terris, speciali privilegio præbuit & concessit, sicut testatur antiquitas, cui decreta patrum sanxerunt reverentiam ex-

hibendam, & evidenter asserunt sacrorum canonum sanctiones. Non enim homo sed Deus separat quòd Rom. Pontifex, qui non puri hominis sed veri Dei vicem gerit in terris, Ecclesiarum necessitate vel utilitate pensata, non humana sed divina potiùs auctoritate dissolvit. Nolentes autem tantæ præsumptionis audaciam relinquere impunitam, cum secundum Apostolum omnem inobedientiam prompti simus ulcisci, ne facti perversitas transeat præsumptoribus in exemplum, (quòd quidem, si verum est, non potest non esse notorium) auctoritate omnipotentis Dei & beatorum Petri & Pauli Apostolorum & nostra de communi fratrum nostrorum consilio in virtute Spiritus sancti districtè * tibi præcipimus, ut visis literis nostris, omni contradictione & appellatione cessantibus, administrationem ipsius Herbipolen. Ecclesiæ tam in spiritualibus quàm temporalibus penitus derelinquat. Si verò (quòd non credimus) hanc suspensionem nostram non curaverit humiliter observare, & inhibita sibi usurpare præsumpserit, excommunicationis vinculo ipsum decernimus innodatum. Omnibus etiam tam Clericis quàm laicis Herbipolen. diocesis sub anathematis interminatione præcipimus, ut non obstante juramento fidelitatis, omnem ipsi obedientiam subtrahant, quam ipse sibi contra sacros canones usurpavit, non attendens quòd dicit Apostolus: *Nemo sibi assumat honorem, sed qui vocatur à Deo tanquam Aaron.* Ceterum, quoniam Herbipolen. Canonici vota sua in ipsum prorsùs illicitè contulerunt, volentes, sicut dignum est, ut in eo puniantur in quo peccarunt, eligendi eos hac vice potestate suspendimus. Et si contra sedis apostolicæ interdictum ad cujusquam nominationem processerint, quòd ab eis factum fuerit irritum decernimus & inane. Quia verò jamdictam Hildesemen. Ecclesiã, cui fuerat alligatus, unde secundum Apostolum solutionem quærere non debebat, nimis improbè dereliquit, ne ad ipsam ulterius redeat, in virtute Spiritus sancti ei districtiùs inhibemus; cum secundum traditiones canonicas, qui ad majorem se plebem transtulerit, à cathedra pelli debeat aliena, & carere propria; ut nec illis præsideat quos per superbiam sprexit, nec illis quos per avaritiam concupivit. Nos quoque Hilde-

* Apud Gregor. sibi

Concil. Sardie. 6. 1.

Epist. 335.
Suspenditur
Hildesemen.
Episcopus, quòd
sine auctoritate
Pontificis ad
Ecclesiam Her-
bipolensem
transierat.
Cap. Quarto.
De translatione
Episcop.
Vide infra epist.
574. & lib. 1.
epist. 54. 204.
278. 288.